

Arnhem, 3 december 2023

Lieve Ronald,

's Ochtends krab ik het ijs van mijn zadel en verbaas ik me over mij zoon die zelfs nog onder nul in korte broek naar school fietst, terwijl ik me op onze verwarmingsloze wc al voel alsof ik vastzit in het ijs van Nova Zembla.

Ik had de tuin volgehangen met kerstlampjes.

Een flinke klus. Niet omdat ik een grote tuin heb, maar omdat ik veel kerstlampjes heb; een goudverlichte tuin stemt me optimistisch en dat gaat niet vanzelf deze dagen waarin het donker op zijn langst is.

Die avond vond ik een doos op zolder, waarop stond:
buitenverlichting, déze gebruiken, niet die andere
met daarachter drie uitroeptekens.

Mijn vooruitziende blik van afgelopen januari bleek een beperkte houdbaarheid gehad te hebben.

Al was het niet echt een probleem, want 'teveel lichtjes' bestaat niet, dus in plaats van de lampjes te vervangen, besloot ik de snoeren er gewoon bij te hangen.

Door de overspanningsbeveiliging schakelen de lichtjes uit wanneer de wasmachine of de droger draait, en ook met het tosti-ijzer moet ik voorzichtig zijn.

Wel een goed concept, overspanningsbeveiliging, vooral in tijden dat het optimisme niet vanzelf komt.

Filosoof Karl Popper beweerde begin jaren negentig dat optimisme onze morele plicht is - maar hij had makkelijk praten: in het tijdvak tussen de val van de Berlijnse Muur en het instorten van de New Yorkse Torens was optimisme vanzelfsprekend, we waren immers rijk, vrij en aan het eind van de geschiedenis aanbeland.

Daar bleken wij ons nogal in te vergissen.

En nu, na het vergaan van al heel wat werelden verder, klinkt 'optimisme als plicht' als een echt karwei – schouders eronder en ouderwets lijden voor het optimisme moeten we.

In een wereld die valt in te delen in kansen en bedreigingen moeten we moeite doen de kansen te blijven zien, dat lijkt me ook een mooie opdracht voor een verkenner, Ronald.

Dan beloof ik het optimisme met me mee te slepen:
Al knaagt de teleurstelling 's nachts in mijn buikje;
ik smeer een glimlach op mijn gezicht, zet de overspanningsbeveiliging aan en hang de voortuin vol met lampjes.

"Licht!" Zou Goethe zeggen.

"Meer licht!"